

vede Consumtionen strax. Det forekommer mig, at det, hvis det er saaledes at forstaae, ikke aldeles stemmer med hvad Minoriteten har anført i sin Betænkning; thi det hedder der, „at der ikke skal foregribes Noget med Hensyn til fremtidig Afregning, forsaavidt det skulde vise sig, at Kjøbenhavn var bleven ubilligen begunstiget“; men, skal dette ikke foregribes, kunne altsaa Interesserne paa den kommende Rigsdag komme til at bryde sig meget stærkt mod hinanden, og jeg troer just ikke, at man af den Grund, for at lette den næste Rigsdag Byrden, skal allerede nu tage saadanne Bestemmelser. Hvad den Sum af 419,700 Rbd. angaaer, skal jeg tillade mig at henholde mig til hvad jeg tidligere yttrede. Det forekommer mig ogsaa, den ærede Ordfører sagde, at han ikke vilde regne det saa nøie med Summen og tviste med Majoriteten derom. For dem, der skulle ønske at gjøre sig nøiere bekendte med, hvorledes det forholder sig med denne Sum, skal jeg tillade mig at henvise til den trykte Opsats Sp. 49—50, hvor denne Sum findes, og hvor det klart ses, hvad denne Sum er. Jeg skal for Dødeligheden ikke længere opholde Thinget.

Solst: Der er reist Tvivl om Betimeligheden af den foreliggende Lov og om Nødvendigheden af, at den udkom provisorisk. For mig stiller denne Tvivl sig aldeles beroligende efter den Udtalelse, hvormed den høitærede Finansminister forelagde Loven for Folkethinget, og jeg troer, at ved en rigtig Opfattelse af Forholdene vil det heller ikke kunne fortjene Dabel af Rigsdagen, at den høitagtede Finansminister har benyttet Tiden og Forholdene og udgivet en Lov, for hvilken han har taget Ansvar paa sig. For mig som Forslagsstiller til Consumtionens Ophævelse i 1844 og 1846 i de jydsk Stænder har denne Sag naturligviis maattet have meer end almindelig Interesse, og det er grundet paa Erfaring, naar jeg herved udtaler det velgjørende Indtryk, som denne Foranstaltning har foraarsaget ikke blot i min Egn, men jeg tør sige over hele Jylland. Det er iøvrigt mindeværdigt, at Consumtionen fremtraadte under en Krig og nu ophører under en Krig, at den for endeel, om end indirecte, var Foranledning til Souveræniteten og nu ophører med den. Saa-

ledes sees det første egentlige Consumtionspaalæg at være indført ved Frd. 21de Juli 1657 som en midlertidig Afgift, saalange den daværende Krig og Urolighed vedvarede, at dernæst Spørgsmaalet om Consumtionens Vedbliven som almindeligt Paalæg gav Anledning til Tvivligheder, hvoraf den i Maret 1660 indtraadte Forandring i Regeringsformen var en Folge, og at Kongen allerede ved Rescript 17de April 1661 befalede, at en Undersøgelse skulde finde Sted i Statscollegiet, om der ikke kunde sættes et andet Paalæg istedetfor den paabudte Consumtion, hvorover der meget klagedes. Men jeg skal ikke forfølge denne Betragtning videre, men henholde mig til Udvalgets foreliggende Betænkning. Det første Spørgsmaal, som her frembyder sig, bliver naturligviis Forholdet til Kjøbenhavn. Jeg bør da ikke lade ubemærket, at i de Lande, hvor Consumtionen hidtil har været indført, er det paa ingen Maade usædvanligt, at Consumtionen er vedbleven for Hovedstaden, men derimod hævet for den øvrige Deel af Riget. Dette er Tilfældet i Preussen, hvor Consumtionen for mange Aar tilbage i Tiden er hævet, men hvor den dog endnu vedbliver for Berlin. Det Samme er Tilfældet i Frankrig, hvor Consumtionen vedbliver i Paris. Jeg veed meget vel, at en Deel af denne Afgift tilfalder Communen, og man kommer derved tilbage til en Dtring, som den ærede Ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) fremsatte. De øvrige Bemærkninger, jeg kunde have, henhøre tildeels til de enkelte Paragrapher, som ikke henhøre under denne Discussion; imidlertid troer jeg ikke at burde forbigaae, at der i Udvalgets Betænkning er med Hensyn til § 6 anført en Betænkelse ved, at Branderihaveren svarer Afgift beregnet efter Tid; der er nemlig udtalt, at deri kan ligge „en Opfordring til at stræbe hen til ved den hyppigere Indmæfning at bruge et større Karrum end det, der virkelig er afgiftsberigtiget“. Denne Dtring troer jeg i sig selv er temmelig urigtig, thi, naar Afgiften svares efter Tid, staaer Værdet saalange til Branderihaverens frie Raadighed, og naar han ikke benytter andre end de stemplede Kar, er det indmæfede Karrum berigtiget. Men jeg troer, at man